මහනුවර යුගයේ සිතුවම්වල සාම්පුදායික උද්භිද සැරසිලි පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධායනයක්

පූජා පදියතලාවේ අමරවංශ හිමි

padiyathalaweamarawansa933@gmail.com

සාරසංක්ෂේපය

ගස්, වැල්, පියුම්, පියුම්පෙති, ලියවැල් හා සුළිවැල් ආදිය යොදා ගනිමින් සිතුවම් අලංකාර කිරීම උද්භිද සැරසිලි නමින් හඳුන්වයි. සපුමල්, මානෙල්මල්, මල්වැල්, ලියවැල් ආදිය ස්වාභාවික පරිසරයෙන් සකසා ගන්නා සැරසිලි ය. කඩුපුල්මල්, සීනමල්, පරසතුමල්, හා කතිරමල් ආදිය කාල්පනික ව සකසා ගන්නා උද්භිද සැරසිලි ය. සාම්පුදායික සිංහල උද්භිද සැරසිලිවල මෙම කොටස් දෙක ම දක්නට ඇත. තිර්මාණකරුවා මේවා භාවිත කර ඇත්තේ චිතු, මූර්ති, කැටයම් හා ගෘහ තිර්මාණවලට ය. දිවා රූප හා මනඃකල්පිත සත්ත්ව රූපවලින් පුදුමය හා විස්මය ඇති කරයි. උද්භිද සැරසිලිවලින් කවරාකාර සන්නිවේදනයක් ලබාදෙන්නේ ද යන්න පරීක්ෂා කිරීමේ අරමුණින් කිුිිියාත්මක වූ මේ පර්යේෂණයෙහි ගැටලූව වශයෙන් තබාගන්නා ලද්දේ මහනුවර යුගයේ සිතුවම්වල සාම්පුදායික උද්භිද සැරසිලි නිර්මාණවලින් නිර්මාණකරුවා අපේක්ෂාකර ඇත්තේ කුමක්ද?' යන්නයි. උද්භිද මෝස්තර කලාවේ රේඛා භාවිතය, නිර්මාණාත්මක බව, පරමාර්ථ හා උද්භිද සැරසිලි ස්ථාන ගත කළ ආකාරය අධායනය කිරීම පුධාන අරමුණ බවට පත්විය. සාම්පුදායික උද්භිද සැරසිලිවල දී භාවිත වුණු පාට වර්ග, පින්සල් හා ශිල්පීය කුමවේද හඳුනා ගැනීම පර්යේෂණයේ උපඅරමුණු වේ. මහනුවර පුදේශයේ සිදුකරන ක්ෂේතු අධායනයෙන් මූලික දත්ත රැස්කර ගැනුණ අතර ද්විතීයික මූලාශුය වශයෙන් භාවිත කර ඇත්තේ උද්භිද සැරසිලි සම්බන්ධයෙන් මුදිත හා අමුදිත පර්යේෂණ කෘති, පුවත්පත්, සඟරා හා වීඩියෝ පට, චිතු ආදි විiුත් මෙන් ම මුදිත මාධානයෙන් පුකාශිත දත්තයි. 'උද්භිද සැරසිලිවලට ගස්, වැල්, පියුම් හා පියුම් පෙති ආදිය තෝරා ගැනීමේ දී ඒවායේ පැහැය, හැඩය, ස්වාභාවිකත්වය ආදිය කෙරෙහි අවධානය යොමුකර ඇත්තේ තරඹන්නාගේ රසවින්දනය පාදක කරගෙන ය.' යන්න පර්යේෂණ උපනාහසය විය. කි. ව. 1940 දී පළමු වරට මුදුණය වූ ටී. යූ. ද සිල්වා කර්තෘත්වය දරන 'පැරණි සිංහල චිතු සැරසිලි මෝස්තර' නම් කෘතියේ දී පරසතුමල, කඩුපුල්මල රූප සහිත ව ඉදිරිපත්කර ඇත. එහෙත් ඒවායේ ඇති වටිනාකම් පිළිබඳ විමසීමක් කර නැත. පූර්ව පර්යේෂණ වශයෙන් මෙම කෘතියත්, මාතෘකාවට අදාළ තොරතුරු ඇතුළත් එල්. ටී. පී. මංජු ශූී, තත්දදේව විජේසේකර, ආතත්ද කුමාරස්වාමි, එස්. පී. චාල්ස් වැනි වියතුත් විසිත් රචිත කෘතිත් පර්යේෂණයට අදාළ වන වෙනත් පුාථමික හා ද්විතීයික මූලාශුය කෘතිත් අධායයනය කරන ලදී. මහනුවර යුගයේ සිතුවම්වල දක්නට ලැබෙන ගස්, වැල් හා මල්සැරසිලි පමණක් අධායයනය කිරීම පර්යේෂණ සීමාව විය. මෙම යුගයේ දී නිර්මාණකරුවා ස්වාභාවික පරිසරයෙන් අරගත් උද්භිද සැරසිලි භාවිත කර ඇත්තේ උපදේශාත්මක පණිවිඩයක් ලබාදීමට නොවේ. එහෙත් කාල්පතික උද්භිද සැරසිලිවලින් නරඹන්නා විස්මයට පත්කිරීමටත්, යහපත් කිුයා කිරීමෙන් දිවා සම්පත් ලබා ගැනීමට හැකි බවත් එහි දී දිවා ලෝකවල ඇති ගස්, වැල් හා පියුම් ආදියෙන් පාරිසරික සුන්දරත්වය විඳීමට හැකි බවත් පෙන්වා දීම අරමුණු බවට පත් වී ඇත. මෙයට අමතර ව ස්වතන්තු නිර්මාණයේ අගය වැඩිකර ගැනීමටත්, සුන්දරත්වය **රැක ගැනීමටත්, පුධාන නිර්මාණයේ හිස්තැන් පිරවීමටත් උපකුමයක් ලෙස භාවිත කර ඇත.** බෞද්ධාගමෙන් ඈත් වූ ජනයා විහාරයට හෝ දේවාලයට හෝ මාලිගාවට හෝ කැඳවා ගැනීමේ සියුම් උපාය මාර්ගයක් වශයෙන් ද උද්භිද සැරසිලි යොදාගෙන තිබේ. මෙම සොයා ගැනීම් පර්යේෂණයෙන් අනාවරණ කරගත් පුතිඵල යි.

පුමුඛපද : උද්භිද සැරසිලි, නිර්මාණකරුවා, මනඃකල්පිත සැරසිලි, මහනුවර යුගය

An Experimental Study of Traditional Botanical Decorations in Kandy Period Paintings

Rev. PadiyathalaweAmarawansa padiyathalaweamarawansa933@gmail.com

Abstract

Trees, plants, vines, lotuses, petals of lotus, creeper designs, and tendril designs are used creatively to decorate a place or object are called botanical decorations. Sapumal, lilies, flowers, garlands, etc. can be known as decorations made from the natural environment. Kadupulmal, Seena Mal, Parasathumal, Kathiramal, etc. can be introduced as botanical decorations that are created imaginatively. Traditional Sinhala botanical decorations consist of both these parts. Designers use botanical decorations in paintings, sculptures, carvings, and architecture. Divine images and imaginary animal images indicate surprise and amazement. This research aims to examine what kind of communication is provided by botanical decorations, and the research problem is to investigate what the designer expected from the traditional botanical decorative designs in the paintings of Kandy period. The main objective of the research is to study the use of lines, creativity, purpose, and placement of botanical decorations in the art of botanical design. The sub-objectives of the research were to identify the colours, brushes, and techniques used. Primary data were collected through the field studies conducted in Kandy area, and printed and non-printed research books and research papers, and printed and electronic sources such as newspapers, magazines and videos, pictures, etc. were used to obtain secondary data. The hypothesis of the research is that "In botanical decorations, attention has been paid to their shape, colour, shape and naturalness based on the enjoyment of the viewer". In the book 'Parani Sinhala Chitra Mosthara', first printed in 1940 by T. U. De Silva, *Parasathumala* and *Kadupulmala* are presented with images. However, no inquiry has been made about their values. Apart from this, books by L.T.P. Manju Sri, Nandadeva Wijesekara, Ananda Coomaraswamy, S.P. Charles, and other primary and secondary sources were utilised. The limitation of the research was trees, vines, and flower designs found only in the paintings of the Kandy period. In this era, the designer used botanical decorations taken from the natural environment, not to convey a didactic message. The designer has intended to create happiness in the viewer's mind with the botanical decorations. In addition, botanical decorations have been used as a strategy to fill the gaps in the main design and to bring Buddhist people to the temples.

Keywords: Botanical Decoration, Designer, Dye, Figurative Decoration, Kandy Period